

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ
ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2003

Για σκοπούς-

(α) εναρμόνισης με τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο -

- (i) «Οδηγία 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας» (ΕΕ L 56 της 04.04.1964, σ. 85), και
- (ii) «Οδηγία 68/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας» (ΕΕ L 257 της 19.10.1968, σ .13), και
- (iii) «Οδηγία 72/194/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί επεκτάσεως, στους εργαζομένους που ασκούν το δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ'αυτό ορισμένης εργασίας, του πεδίου εφαρμογής της Οδηγίας της 25ης Φεβρουαρίου 1964 «περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας»» (ΕΕ L 121 της 26.05.1972, σ. 32), και
- (iv) «Οδηγία 73/148/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1973 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των κρατών μελών στο εσωτερικό της

Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών» (ΕΕ L 172 της 28.06.1973, σ.14), και

- (v) «Οδηγία 75/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1974 περί του δικαιώματος των υπηκόων ενός κράτους μέλους να παραμένουν στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους μετά την άσκηση σε αυτό μη μισθωτής δραστηριότητας» (ΕΕ L 14 της 20.01.1975, σ .10), και
- (vi) «Οδηγία 75/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1974 περί επεκτάσεως της ισχύος της Οδηγίας 64/221/ΕΟΚ «περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, στους υπηκόους ενός κράτους μέλους που ασκούν το δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους μετά την άσκηση σε αυτό μη μισθωτής δραστηριότητας»» (ΕΕ L 14 της 20.01.1975, σ.14), και
- (vii) «Οδηγία 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με το δικαίωμα διαμονής» (ΕΕ L 180 της 13.07.1990, σ .26), και
- (viii) «Οδηγία 90/365/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων που έχουν παύσει την επαγγελματική τους δραστηριότητα» (ΕΕ L 180 της 13.07.1990, σ .28), και
- (ix) «Οδηγία 93/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των σπουδαστών» (ΕΕ L 317 της 18.12.1993, σ .59), και

(β) εφαρμογής των πράξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο –

- (i) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας» (ΕΕ L 257 της 19.10.1968, σ .2), και

- (ii) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1251/70 της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 1970 περί του δικαιώματος των εργαζομένων να παραμένουν στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας» (ΕΕ L 142 της 30.06.1970, σ .24), και
- (iii) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 312/76 του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί τροποποίησης των διατάξεων περί των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, που περιλαμβάνονται στον κανονισμό ΕΟΚ αρ. 1612/68 «περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας»», και
- (iv) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2434/92 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1992 για την τροποποίηση του δεύτερου μέρους του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας» (ΕΕ L 245 της 26.08.1992, σ .1),

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Ελεύθερης Διακίνησης και Διαμονής των Υπηκόων των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους Νόμος του 2003.
Ερμηνεία.	2. Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-
Κεφ. 105.
2 του 1972
54 του 1976
50 του 1988
197 του 1989	«αρμόδια αρχή» σημαίνει τους λειτουργούς μεταναστεύσεως και τον Τμηματάρχη, όπως αυτοί καθορίζονται στους περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμους του 1972 έως 2002 και τους Κανονισμούς που έχουν εκδοθεί δυνάμει αυτών.

100(I) του 1996
43(I) του 1997
14(I) του 1998
22(I) του 2001
164(I) του 2001
88(I) του 2002
220(I) του 2002.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα

Τρίτο (I):
22.12.1972.
23.11.1984
27.12.1986
30.01.1987
11.11.1988
18.05.1990
17.04.1991
08.11.1991
15.04.1994
06.12.1996
21.07.2000
31.12.2001
26. 7.2002.

«ασφάλιση υγείας» σημαίνει τη διευθέτηση ή ύπαρξη εξασφάλισης για κάλυψη των εξόδων νοσηλείας και θεραπείας όλων των ασθενειών εντός της Δημοκρατίας είτε η ασφάλιση αυτή προέρχεται από δημόσια ασφαλιστικά ταμεία κρατών μελών είτε από ιδιωτική διευθέτηση τέτοιας ασφάλισης.

«επαρκείς πόροι» σημαίνει τους πόρους που πρέπει να κατέχει υπήκοος κράτους μέλους και οι οποίοι πρέπει να υπερβαίνουν το επίπεδο των πόρων μέχρι του οποίου η Δημοκρατία μπορεί να χορηγεί δημόσιο βοήθημα σε Κύπριο υπήκοο, λαμβάνοντας υπόψη την προσωπική του κατάσταση.

«εργαζόμενος» σημαίνει εργαζόμενο κατά την έννοια του άρθρου 39 της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

«σπουδαστής» σημαίνει πρόσωπο το οποίο είναι εγγεγραμμένο σε αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα στη Δημοκρατία, για σκοπούς παρακολούθησης επαγγελματικής εκπαίδευσης·

«σύζυγος» δεν περιλαμβάνει μέρη σε εικονικό γάμο·

«Τμήμα Εργασίας» σημαίνει το Τμήμα Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και περιλαμβάνει τα κατά τόπους Επαρχιακά Γραφεία Εργασίας·

«Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων» σημαίνει το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Εσωτερικών υπό την ιδιότητά του ως Πρώτου Λειτουργού Μεταναστεύσεως δυνάμει των περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμων του 1972 έως 2002 και των Κανονισμών που έχουν εκδοθεί δυνάμει αυτών, και περιλαμβάνει οποιοδήποτε, για το σκοπό αυτό, δεόντως εξουσιοδοτημένο υπάλληλο.

Πεδίο
εφαρμογής·

3. Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται στους υπηκόους των κρατών μελών, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, όπως αυτά καθορίζονται στον παρόντα Νόμο.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΣΚΗΣΗ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Δικαίωμα
διακίνησης και
διαμονής.

4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους, κάθε υπήκοος κράτους μέλους έχει δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης και διαμονής στη Δημοκρατία, για την άσκηση μισθωτής δραστηριότητας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 39 έως 42 της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(2) Δικαίωμα να εγκατασταθούν στη Δημοκρατία με τον κάτοχο του δικαιώματος διαμονής έχουν, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, τα ακόλουθα πρόσωπα:

(α) Ο/η σύζυγος και τα κάτω των 21 ετών τέκνα τους.

(β) οι εξαρτημένοι ανιόντες και κατιόντες αυτών και των συζύγων τους.

(3) Τα πρόσωπα που αναφέρονται στα εδάφια (1) και (2) του παρόντος άρθρου, έχουν δικαίωμα διαμονής στη Δημοκρατία, εφόσον προσκομίζουν τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στο εδάφιο (3) του άρθρου 8.

(4) Διευκολύνεται η είσοδος στη Δημοκρατία κάθε άλλου μέλους της οικογένειας των προσώπων που αναφέρονται στο εδάφιο (1) ή των συζύγων τους, που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του εδαφίου (2), εφόσον συντηρείται από αυτούς ή ζει μαζί τους κάτω από την ίδια στέγη στην χώρα προέλευσης.

Είσοδος.

5.-(1) Η είσοδος στη Δημοκρατία των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 4, επιτρέπεται με απλή επίδειξη ισχύοντος διαβατηρίου, ή δελτίου ταυτότητας.

(2) Δεν επιβάλλεται θεώρηση εισόδου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση, εκτός αν πρόκειται για μέλη της οικογένειας, τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους. Στα πρόσωπα αυτά παρέχεται κάθε διευκόλυνση για τη λήψη των αναγκαίων θεωρήσεων, οι οποίες χορηγούνται ατελώς.

Έξοδος. 6. -(1) Η έξοδος από τη Δημοκρατία των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 4, επιτρέπεται με απλή επίδειξη ισχύοντος διαβατηρίου, ή δελτίου ταυτότητας.

(2) Δεν επιβάλλεται θεώρηση εξόδου ή άλλη ισοδύναμη υποχρέωση.

Άδεια διαμονής. 7.-(1) Με την επιφύλαξη του εδαφίου (6), σε κάθε υπήκοο κράτους μέλους, που έχει δικαίωμα διαμονής, χορηγείται έγγραφη άδεια διαμονής. Η άδεια διαμονής πρέπει να περιέχει μνεία, το κείμενο της οποίας περιλαμβάνεται στο συνημμένο στον παρόντα Νόμο Πρώτο Παράρτημα.

Πρώτο
Παράρτημα.

(2) Η άδεια διαμονής έχει διάρκεια ισχύος τουλάχιστον πέντε ετών από την ημερομηνία έκδοσής της, ισχύει για ολόκληρη την επικράτεια της Δημοκρατίας και ανανεώνεται αυτόματα κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου.

(3) Διακοπές της διαμονής, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τους έξι συνεχείς μήνες ή και απουσίες για την εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων, δεν θίγουν την ισχύ της άδειας διαμονής.

(4) Η ισχύουσα άδεια διαμονής δεν δύναται να αφαιρεθεί από τον εργαζόμενο από μόνο το γεγονός ότι δεν απασχολείται πλέον, είτε, διότι κατέστη προσωρινά ανίκανος προς εργασία, λόγω ασθένειας ή ατυχήματος, είτε, διότι είναι ακούσια άνεργος σύμφωνα με σχετική πιστοποίηση του Τμήματος Εργασίας.

(5) Κατά την πρώτη ανανέωση, η διάρκεια ισχύος της άδειας διαμονής δύναται να περιορισθεί σε ένα χρόνο, αν ο κάτοχός της είναι ακούσια άνεργος στη Δημοκρατία για δώδεκα και πλέον συνεχείς μήνες. Μετά την εκπνοή αυτού του χρόνου δεν ανανεώνεται η άδεια διαμονής, αν ο κάτοχος αυτής εξακολουθεί να παραμένει άνεργος.

(6) Στα μέλη οικογένειας, τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους, χορηγείται έγγραφο διαμονής της ίδιας ισχύος με αυτό που χορηγείται στον υπήκοο κράτους μέλους από τον οποίο εξαρτώνται.

Διατυπώσεις
χορήγησης
άδειας ή
εγγράφου
διαμονής.

8.-(1) Η άδεια ή το έγγραφο διαμονής χορηγείται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή εντός τριών μηνών από την είσοδό του στη Δημοκρατία.

(2) Η άδεια ή το έγγραφο διαμονής εκδίδεται το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και των δικαιολογητικών από τον ενδιαφερόμενο.

(3) Για τη χορήγηση της άδειας ή του εγγράφου διαμονής, απαιτούνται τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

(α) Από τον εργαζόμενο –

- (i) το ισχύον διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας, βάσει του οποίου ο ενδιαφερόμενος εισήλθε στη Δημοκρατία,
- (ii) δήλωση πρόσληψης του εργοδότη θεωρημένη από το Τμήμα Εργασίας στην οποία αναγράφεται η διάρκεια και το είδος της απασχόλησης που θα προσφέρει ο εργαζόμενος,
- (iii) πιστοποιητικό υγείας ότι ο ενδιαφερόμενος δεν πάσχει από νόσο ή αναπηρία του είδους που αναφέρεται στο συνημμένο στον παρόντα Νόμο Δεύτερο Παράρτημα και το οποίο εκδίδεται ή επικυρώνεται από τις Ιατρικές Υπηρεσίες

Δεύτερο
Παράρτημα.

και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Υγείας και

(β) από τα μέλη της οικογένειας -

- (i) το ισχύον διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας, βάσει του οποίου εισήλθαν στη Δημοκρατία,
- (ii) έγγραφο το οποίο εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του κράτους καταγωγής ή προέλευσης, που να αποδεικνύει το συγγενικό τους δεσμό,
- (iii) το πιστοποιητικό υγείας που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (iii) της παραγράφου (α) του παρόντος εδαφίου,
- (iv) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στα εδάφια (2) και (4) του άρθρου 4, έγγραφο το οποίο εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του κράτους καταγωγής ή προέλευσης που να πιστοποιεί ότι τα εν λόγω πρόσωπα συντηρούνται από τον εργαζόμενο ή ότι ζουν μαζί του κάτω από την ίδια στέγη στο κράτος αυτό.

(4) Η εκπλήρωση των διατυπώσεων για την απόκτηση της άδειας διαμονής δε δύναται να αποτελέσει εμπόδιο στην άμεση εκτέλεση των συμβάσεων εργασίας που έχουν συνάψει οι αιτούντες.

Προσωρινή άδεια διαμονής.

9.-(1) Όταν ο εργαζόμενος απασχολείται στη Δημοκρατία για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών και μικρότερη του έτους ή εργάζεται για λογαριασμό προσώπου που παρέχει υπηρεσίες στη Δημοκρατία, του χορηγείται προσωρινή άδεια διαμονής, της οποίας η ισχύς δύναται να περιορίζεται στην προβλεπόμενη διάρκεια της απασχόλησης. Η διάρκεια της απασχόλησης αναγράφεται στα έγγραφα που προβλέπονται από την υποπαράγραφο (ii) της παραγράφου(α) του εδαφίου (3) του άρθρου 8.

(2) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10, προσωρινή άδεια διαμονής χορηγείται και στον εποχιακά εργαζόμενο που απασχολείται για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών.

Δικαίωμα
διαμονής χωρίς
άδεια.

10.- (1) Δικαίωμα διαμονής στη Δημοκρατία χωρίς άδεια αναγνωρίζεται -

(α) Στον εργαζόμενο, ο οποίος ασκεί μισθωτή δραστηριότητα όταν η διάρκειά της δεν προβλέπεται να είναι μεγαλύτερη των τριών μηνών. Στην περίπτωση αυτή απαιτούνται μόνο τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (3) του άρθρου 8:

Νοείται ότι η δήλωση του εργοδότη δεν απαιτείται για τους εργαζομένους που εμπíπτουν στις διατάξεις της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας που στοχεύει σε εναρμόνιση με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 1999/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουνίου 1999 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης των προσόντων σχετικά με τις επαγγελματικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τις οδηγίες ελευθέρωσης, καθώς και μεταβατικών μέτρων, και για τη συμπλήρωση του γενικού συστήματος αναγνώρισης των διπλωμάτων»·

(β) στον εργαζόμενο, ο οποίος, αν και έχει την κατοικία του στην επικράτεια κράτους μέλους, όπου επιστρέφει, κατ' αρχήν καθημερινά ή τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα, ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στη Δημοκρατία. Στον εργαζόμενο αυτόν δύναται να χορηγείται ειδική άδεια, που να ισχύει για πέντε χρόνια και να είναι αυτομάτως ανανεώσιμη·

(γ) στον εποχιακά εργαζόμενο, ο οποίος έρχεται για να ασκήσει τη δραστηριότητά του στη Δημοκρατία και κατέχει θεωρημένη από το Τμήμα Εργασίας δήλωση πρόσληψης του εργοδότη, για την προβλεπόμενη διάρκεια και το είδος απασχόλησης που θα προσφέρει. Η σχετική θεώρηση γίνεται ατελώς.

(2) Σε όλες τις περιπτώσεις του εδαφίου (1) ο εργαζόμενος οφείλει, εντός οκτώ ημερών από την είσοδό του στη Δημοκρατία, να δηλώσει την παρουσία του στην αρμόδια αρχή.

Άδεια διαμονής
μετά την παύση
της
απασχόλησης.

11. Χορηγείται άδεια διαμονής στους δικαιούχους παραμονής μετά την παύση της απασχόλησης, σύμφωνα με τις διατάξεις της πράξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1251/1970 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1970». Η άδεια αυτή πρέπει να περιέχει μνεία ότι εκδίδεται κατ' εφαρμογή της εν λόγω πράξης.

Τέλη άδειας και
εγγράφων
διαμονής.

12. Οι άδειες και έγγραφα διαμονής που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, εκδίδονται και ανανεώνονται με την καταβολή ποσού ίσου με τα τέλη έκδοσης δελτίου ταυτότητας Κύπριου υπηκόου. Το ίδιο ισχύει και για τα δικαιολογητικά ή πιστοποιητικά που είναι αναγκαία για την έκδοση ή την ανανέωση των αδειών και εγγράφων διαμονής.

Αδικήματα και
ποινές.

13.-(1) Ο εργοδότης, ο οποίος απασχολεί υπήκοο κράτους μέλους, ο οποίος δεν είναι κάτοχος της προβλεπόμενης από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους άδειας διαμονής, είναι ένοχος αδικήματος, τιμωρούμενο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες λίρες.

(2) Ο υπήκοος κράτους μέλους, ο οποίος ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στη Δημοκρατία, χωρίς να κατέχει άδεια διαμονής ή τη δήλωση πρόσληψης του εργοδότη του θεωρημένη από το Τμήμα Εργασίας, είναι ένοχος αδικήματος, τιμωρούμενο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες λίρες.

Παρέκκληση. 14. Ο Υπουργός δύναται σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους VIII να αποφασίσει την παρέκκληση από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους αν, κατά την εύλογη κρίση του, το επιβάλλουν λόγοι δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

ΜΕΡΟΣ III

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΜΗ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ – ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Δικαίωμα
διακίνησης και
διαμονής.

15.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους, δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης και διαμονής στη Δημοκρατία έχουν οι υπήκοοι κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι ή επιθυμούν να εγκατασταθούν στη Δημοκρατία για την άσκηση μη μισθωτής δραστηριότητας ή που επιθυμούν την παροχή ή αποδοχή υπηρεσιών στη Δημοκρατία, κατ'εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 43 έως 48 και 49 έως 55, αντίστοιχα, της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(2) Δικαίωμα να εγκατασταθούν στη Δημοκρατία με τον κάτοχο του δικαιώματος διαμονής έχουν, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, τα ακόλουθα πρόσωπα:

(α) Ο/η σύζυγος και τα κάτω των 21 ετών τέκνα τους.

(β) οι εξαρτημένοι ανιόντες και κατιόντες αυτών και των συζύγων τους.

(3) Διευκολύνεται η είσοδος στη Δημοκρατία κάθε άλλου μέλους της οικογένειας των προσώπων που αναφέρονται στο εδάφιο (1) ή των συζύγων τους, που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του εδαφίου (2), εφόσον συντηρείται από αυτούς ή ζει μαζί τους κάτω από την ίδια στέγη στη χώρα προέλευσης.

- Είσοδος-έξοδος. 16. Για την είσοδο στη Δημοκρατία και την έξοδο από αυτήν των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 15 εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6.
- Δικαίωμα μόνιμης διαμονής για άσκηση μη μισθωτής δραστηριότητας. 17. Υπήκοοι κρατών μελών οι οποίοι εγκαθίστανται στη Δημοκρατία για την άσκηση μη μισθωτής δραστηριότητας, έχουν δικαίωμα μόνιμης διαμονής. Το ίδιο δικαίωμα έχουν και τα μέλη της οικογένειάς τους, όπως αυτά περιγράφονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 15.
- Άδεια διαμονής για άσκηση μη μισθωτής δραστηριότητας. 18.- (1) Με την επιφύλαξη του εδαφίου (5), σε κάθε υπήκοο κράτους μέλους που έχει δικαίωμα μόνιμης διαμονής σύμφωνα με το άρθρο 17, χορηγείται έγγραφη άδεια διαμονής.
- (2) Η άδεια διαμονής έχει διάρκεια ισχύος τουλάχιστον πέντε ετών από την ημερομηνία έκδοσής της, ισχύει για ολόκληρη την επικράτεια της Δημοκρατίας και ανανεώνεται αυτόματα κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου.
- (3) Διακοπές της διαμονής, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τους έξι συνεχείς μήνες ή απουσίες για την εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων, δεν θίγουν την ισχύ της άδειας διαμονής.
- (4) Η ισχύουσα άδεια διαμονής δεν ανακαλείται με μοναδικό λόγο, ότι ο δικαιούχος δεν ασκεί πλέον επαγγελματική δραστηριότητα λόγω προσωρινής ανικανότητας προς εργασία εξ αιτίας ασθένειας ή ατυχήματος.
- (5) Στα μέλη οικογένειας, τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους, χορηγείται έγγραφο διαμονής της ίδιας ισχύος με αυτό που χορηγείται στον υπήκοο από τον οποίο εξαρτώνται.

- Δικαίωμα διαμονής για παροχή και αποδοχή υπηρεσιών.
19. Υπήκοοι κρατών μελών οι οποίοι παρέχουν ή αποδέχονται υπηρεσίες, έχουν δικαίωμα διαμονής στη Δημοκρατία, το οποίο έχει διάρκεια ίση με τη διάρκεια της παροχής ή αποδοχής υπηρεσιών από αυτούς. Το ίδιο δικαίωμα έχουν και τα μέλη της οικογένειάς τους, όπως αυτά περιγράφονται στα εδάφια (2) και (3) του άρθρου 15.
- Άδεια διαμονής για παροχή και αποδοχή υπηρεσιών.
- 20.- (1) Σε κάθε υπήκοο κράτους μέλους, ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 19, χορηγείται άδεια διαμονής ίσης διάρκειας με τη διάρκεια της παροχής ή αποδοχής υπηρεσιών από αυτόν.
- (2) Αν η παροχή ή αποδοχή υπηρεσιών είναι διάρκειας μέχρι τρεις μήνες δεν χορηγείται άδεια διαμονής, αλλά ο ενδιαφερόμενος που εισήλθε στη Δημοκρατία παραμένει σ'αυτήν με την κάλυψη του διαβατηρίου ή του δελτίου ταυτότητας βάσει του οποίου εισήλθε. Ο ενδιαφερόμενος πρέπει εντός οκτώ ημερών από την είσοδό του να δηλώσει την παρουσία του στην αρμόδια αρχή.
- Διατυπώσεις χορήγησης άδειας ή εγγράφου διαμονής.
- 21.- (1) Η άδεια ή το έγγραφο διαμονής χορηγείται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή εντός τριών μηνών από την είσοδό του στη Δημοκρατία.
- (2) Η άδεια ή το έγγραφο διαμονής εκδίδεται το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και των δικαιολογητικών από τον ενδιαφερόμενο.
- (3) Για τη χορήγηση της άδειας ή του εγγράφου διαμονής, απαιτούνται από τον ενδιαφερόμενο μόνο τα ακόλουθα έγγραφα:
- (α) Το ισχύον διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας, βάσει του οποίου ο ενδιαφερόμενος εισήλθε στη Δημοκρατία.

- (β) πιστοποιητικά από τα οποία προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος ανήκει σε μία από τις κατηγορίες προσώπων που αναφέρονται στο παρόν Μέρος-
- (γ) το πιστοποιητικό υγείας που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (iii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) του άρθρου 8-
- (δ) από τα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου του δικαιώματος διαμονής, απαιτούνται, κατ' αναλογία, τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 8.

- Τέλη άδειας και εγγράφων διαμονής.
22. Για την έκδοση και την ανανέωση της άδειας και των εγγράφων διαμονής που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 12.
- Αδικήματα και ποινές.
23. Πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται το παρόν Μέρος, που παραμένει στο έδαφος της Δημοκρατίας μετά την παρέλευση τριών μηνών από την είσοδό του στη Δημοκρατία χωρίς να υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προς έκδοση άδειας διαμονής ή μετά τη λήξη της χορηγηθείσης σ' αυτό δυνάμει των άρθρων 20 και 21 άδειας διαμονής, είναι ένοχο αδικήματος, τιμωρούμενο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες λίρες.
- Παρέκκλιση.
24. Ο Υπουργός δύναται σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους VIII να αποφασίσει την παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους αν, κατά την εύλογη κρίση του, το επιβάλλουν λόγοι δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

ΜΕΡΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΟΝΙΜΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΜΗ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δικαίωμα
μόνιμης
διαμονής.

25.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους, δικαίωμα μόνιμης διαμονής στη Δημοκρατία έχει κάθε υπήκοος κράτους μέλους, ο οποίος έχει ασκήσει μη μισθωτή δραστηριότητα στη Δημοκρατία, και ο οποίος:

- (α) (i) Κατά τη στιγμή που παύει την άσκηση της δραστηριότητάς του, έχει συμπληρώσει την προβλεπόμενη από την κυπριακή νομοθεσία ηλικία συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, και
- (ii) ασκούσε στη Δημοκρατία τη δραστηριότητά του τουλάχιστον κατά τη διάρκεια των δώδεκα προηγούμενων μηνών, και
- (iii) έχει διαμείνει συνεχώς στη Δημοκρατία για τουλάχιστον τρία έτη:

Νοείται ότι όπου η κυπριακή νομοθεσία δεν προβλέπει δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω γήρατος σε ορισμένες κατηγορίες μη μισθωτών εργαζομένων, η προϋπόθεση της ηλικίας θεωρείται πληρωθείσα, εφόσον ο δικαιούχος έχει συμπληρώσει το 65ο έτος.

- (β) έχοντας διαμείνει συνεχώς στη Δημοκρατία για διάστημα πέραν των δύο ετών, παύει να ασκεί τη δραστηριότητά του στη Δημοκρατία λόγω μόνιμης ανικανότητας προς εργασία:

Νοείται ότι αν η ανικανότητα αυτή προήλθε λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής νόσου, που παρέχουν δικαίωμα συντάξεως πληρωτέας ολικά ή μερικά από το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δεν απαιτείται η προϋπόθεση διάρκειας διαμονής.

(γ) μετά από τριετή συνεχή δραστηριότητα και διαμονή στη Δημοκρατία, ασκεί τη δραστηριότητά του στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, ενώ διατηρεί τη διαμονή του στη Δημοκρατία, όπου επιστρέφει, κατά κανόνα, καθημερινά ή τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα. Οι περίοδοι δραστηριότητας, που πραγματοποιήθηκαν κατά αυτόν τον τρόπο στην επικράτεια του άλλου κράτους μέλους υπολογίζονται, για την εκπλήρωση των προϋποθέσεων των παραγράφων (α) και (β) του παρόντος εδαφίου, ότι έλαβαν χώρα στη Δημοκρατία.

(2) Οι προϋποθέσεις διάρκειας διαμονής και δραστηριότητας που προβλέπονται από την παράγραφο (α) και η προϋπόθεση συνεχούς διαμονής που προβλέπεται από την παράγραφο (β) του εδαφίου (1) δεν απαιτούνται, αν ο/η σύζυγος του προσώπου που ασκεί τη μη μισθωτή δραστηριότητα είναι Κύπριος υπήκοος.

Δικαίωμα μόνιμης διαμονής στα μέλη της οικογένειας.

26.-(1) Δικαίωμα μόνιμης διαμονής αναγνωρίζεται και στα μέλη της οικογένειας του ασκούντος μη μισθωτή δραστηριότητα υπηκόου κράτους μέλους που απέκτησε σύμφωνα με το άρθρο 25 το δικαίωμα αυτό, εφόσον αυτά κατοικούν μαζί του στη Δημοκρατία. Ως μέλη οικογένειας θεωρούνται αυτά που αναφέρονται στα εδάφια (2) και (3) του άρθρου 15. Το δικαίωμα αυτό τους αναγνωρίζεται και μετά το θάνατο του κατόχου του δικαιώματος.

(2) Εάν το πρόσωπο που ασκεί μη μισθωτή δραστηριότητα αποβιώσει κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής του δραστηριότητας και πριν να αποκτήσει το δικαίωμα μόνιμης διαμονής στη Δημοκρατία, αναγνωρίζεται δικαίωμα μόνιμης διαμονής στα μέλη της οικογένειάς του, εφόσον -

(α) Ο αποβιώσας είχε διαμείνει συνεχώς στη Δημοκρατία για τουλάχιστον δύο έτη μέχρι την ημέρα του θανάτου του, ή

(β) ο θάνατος του οφειλόταν σε εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική νόσο, ή

(γ) ο/η σύζυγος που ζει είναι Κύπριος υπήκοος.

Επάνοδος μη μισθωτών εργαζομένων.

27. Διευκολύνεται η επάνοδος στη Δημοκρατία των μη μισθωτών εργαζομένων, οι οποίοι εγκατέλειψαν τη Δημοκρατία, όπου είχαν διαμείνει για μακρό χρονικό διάστημα και νοουμένου ότι άσκησαν δραστηριότητα, και οι οποίοι επιθυμούν να επιστρέψουν, εφόσον συμπλήρωσαν την ηλικία συνταξιοδότησης σύμφωνα με την παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 25, ή είναι μόνιμα ανίκανοι προς εργασία.

Συνεχής διαμονή.

28.- (1) Η συνεχής διαμονή, που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 25 και στο εδάφιο (2) του άρθρου 26, πιστοποιείται με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο σύμφωνα με τις διατάξεις της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας.

(2) Προσωρινές απουσίες που δεν υπερβαίνουν σε σύνολο τους τρεις μήνες ετήσια ή απουσίες μεγαλύτερης διάρκειας που οφείλονται στην εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων δεν θίγουν τη συνεχή διαμονή.

(3) Οι ακούσιες περίοδοι διακοπής της δραστηριότητας ή η διακοπή αυτής λόγω ασθένειας ή ατυχήματος, υπολογίζονται ως περίοδοι δραστηριότητας κατά την έννοια του εδαφίου (1) του άρθρου 25.

Άσκηση του δικαιώματος διαμονής.

29.- (1) Για την άσκηση του δικαιώματος μόνιμης διαμονής, παρέχεται στο δικαιούχο προθεσμία δύο ετών από την ημέρα απόκτησης του δικαιώματος, όπως αυτό ορίζεται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 25 και του άρθρου 26. Κατά το διάστημα αυτό ο κάτοχος του δικαιώματος δύναται να εγκαταλείπει την επικράτεια της Δημοκρατίας χωρίς να επηρεάζεται το δικαίωμα αυτό.

(2) Δεν απαιτείται καμία ιδιαίτερη διατύπωση για την άσκηση του δικαιώματος διαμονής.

Άδεια διαμονής.

30.- (1) Στους δικαιούχους μόνιμης διαμονής, χορηγείται έγγραφη άδεια διαμονής κατόπιν σχετικής αιτήσεώς τους.

(2) Η άδεια διαμονής έχει διάρκεια ισχύος τουλάχιστον πέντε ετών από την ημερομηνία έκδοσής της, ισχύει για ολόκληρη την επικράτεια της Δημοκρατίας και ανανεώνεται αυτόματα κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου.

(3) Διακοπές της διαμονής, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τους έξι συνεχείς μήνες ή απουσίες μεγαλύτερης διάρκειας για την εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων, δεν θίγουν την ισχύ της άδειας διαμονής.

Τέλη άδειας διαμονής.

31. Για την έκδοση και την ανανέωση της άδειας διαμονής που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, εφαρμόζονται κατ' αναλογία, τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 12.

Αδικήματα και ποινές.

32. Πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται το παρόν Μέρος, που παραμένει στο έδαφος της Δημοκρατίας μετά την παρέλευση δύο ετών από την ημερομηνία απόκτησης του δικαιώματος μόνιμης διαμονής ή μετά τη λήξη της χορηγηθείσης σ' αυτό δυνάμει του άρθρου 30 άδειας διαμονής, είναι ένοχο αδικήματος, τιμωρούμενο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες λίρες.

Παρέκκλιση.

33. Ο Υπουργός δύναται σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους VIII να αποφασίσει την παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, αν κατά την εύλογη κρίση του, το επιβάλλουν λόγοι δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

ΜΕΡΟΣ V

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΑΥΣΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Δικαίωμα διαμονής.

34.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους, δικαίωμα διαμονής στη Δημοκρατία έχει κάθε υπήκοος κράτους μέλους, ο οποίος έχει παύσει την επαγγελματική του δραστηριότητα ως μισθωτός ή μη μισθωτός εργαζόμενος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

(2) Δικαίωμα να εγκατασταθούν στη Δημοκρατία με τον κάτοχο του δικαιώματος διαμονής έχουν, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, τα ακόλουθα πρόσωπα:

- (α) Ο/η σύζυγος και οι εξαρτώμενοι από αυτόν/αυτήν κατιόντες τους.
- (β) οι εξαρτώμενοι ανιόντες του/της και του/της συζύγου του.

Δικαίωμα
μισθωτής ή μη
μισθωτής
δραστηριότητας
σε μέλη
οικογένειας.

35. Τα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (2) του άρθρου 34, έχουν το δικαίωμα να αναλαμβάνουν οποιαδήποτε μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα στη Δημοκρατία, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τα μέλη της οικογένειας των εργαζομένων υπηκόων των κρατών μελών.

Είσοδος –
έξοδος.

36. Για την είσοδο στη Δημοκρατία και την έξοδο από αυτήν των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 34 εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6.

Άδεια διαμονής.

37.-(1) Σε κάθε πρόσωπο που δικαιούται διαμονής στη Δημοκρατία, σύμφωνα με το άρθρο 34, χορηγείται έγγραφη άδεια διαμονής.

(2) Η άδεια διαμονής έχει διάρκεια ισχύος πέντε ετών, με δυνατότητα ανανέωσης και ισχύει για ολόκληρη την επικράτεια της Δημοκρατίας. Υπόκειται σε θεώρηση μετά την παρέλευση διετίας από την ημερομηνία έκδοσής της.

(3) Διακοπές της διαμονής, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τους έξι συνεχείς μήνες ή απουσίες για την εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων, δεν θίγουν την ισχύ της άδειας διαμονής.

(4) Στα μέλη οικογένειας, τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους, χορηγείται έγγραφο διαμονής της ίδιας ισχύος με αυτό που χορηγείται στον υπήκοο κράτους μέλους από τον οποίο εξαρτώνται.

Διατυπώσεις
χορήγησης
άδειας ή
εγγράφου
διαμονής.

38.- (1) Η άδεια ή το έγγραφο διαμονής χορηγείται μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, η οποία υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή εντός τριών μηνών από την είσοδό του στη Δημοκρατία. Μαζί με την αίτηση, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλει στην αρμόδια αρχή τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου.

(2) Η άδεια ή το έγγραφο διαμονής εκδίδεται το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και των δικαιολογητικών από τον ενδιαφερόμενο.

(3) Για τη χορήγηση της άδειας ή του εγγράφου διαμονής, απαιτούνται τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

(α) Το ισχύον διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας, βάσει του οποίου ο ενδιαφερόμενος εισήλθε στη Δημοκρατία.

(β) αποδεικτικά στοιχεία ότι εισπράττει σύνταξη αναπηρίας, πρόωρη σύνταξη ή σύνταξη γήρατος, ή πρόσοδο λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής νόσου επαρκούς ύψους ώστε τόσο ο ίδιος όσο και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 34 να μην επιβαρύνουν κατά τη διάρκεια της διαμονής τους, το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας της Δημοκρατίας, και ότι διαθέτουν ασφάλιση υγείας.

(γ) το πιστοποιητικό υγείας που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (iii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) του άρθρου 8.

(δ) από τα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου του δικαιώματος διαμονής, απαιτούνται, κατ' αναλογία, τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 8.

Διάρκεια δικαιώματος
διαμονής.

39. Το δικαίωμα διαμονής υφίσταται για όσο διάστημα οι δικαιούχοι εξακολουθούν να πληρούν τους όρους που προβλέπει η παράγραφος (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 38.

- Τέλη άδειας και εγγράφων διαμονής. 40. Για την έκδοση και την ανανέωση της άδειας και των εγγράφων διαμονής που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 12.
- Δευτερεύουσα κατοικία. 41. Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους δεν επηρεάζουν τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις σχετικά με την απόκτηση δευτερεύουσας κατοικίας.
- Αδικήματα και ποινές. 42. Πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται το παρόν Μέρος, που παραμένει στο έδαφος της Δημοκρατίας μετά την παρέλευση τριών μηνών από την είσοδό του στη Δημοκρατία χωρίς να υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προς έκδοση άδειας διαμονής ή μετά τη λήξη ή τερματισμό της χορηγηθείσης σ' αυτό δυνάμει των άρθρων 37 και 38 άδειας διαμονής, είναι ένοχο αδικήματος, τιμωρούμενο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες λίρες.
- Παρέκκλιση. 43. Ο Υπουργός δύναται σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους VIII να αποφασίσει την παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους αν, κατά την εύλογη κρίση του, το επιβάλλουν λόγοι δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

ΜΕΡΟΣ VI

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

- Δικαίωμα διαμονής. 44.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους, δικαίωμα διαμονής στη Δημοκρατία έχει κάθε σπουδαστής υπήκοος κράτους μέλους, ο οποίος εισέρχεται στη Δημοκρατία για επαγγελματική εκπαίδευση και δεν έχει το δικαίωμα διαμονής, βάσει άλλης διάταξης του κοινοτικού δικαίου.

(2) Δικαίωμα να εγκατασταθούν στη Δημοκρατία με τον κάτοχο του δικαιώματος διαμονής έχουν, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, ο/η σύζυγος και τα εξαρτώμενα τέκνα τους.

Δικαίωμα μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας σε μέλη οικογένειας.

45. Τα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 44, έχουν το δικαίωμα να αναλαμβάνουν οποιαδήποτε μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα στη Δημοκρατία, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τα μέλη της οικογένειας των εργαζομένων υπηκόων των κρατών μελών.

Είσοδος - έξοδος.

46. Για την είσοδο στη Δημοκρατία και την έξοδο από αυτήν των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 44 εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6.

Άδεια διαμονής.

47.- (1) Σε κάθε πρόσωπο που δικαιούται διαμονής στη Δημοκρατία σύμφωνα με το άρθρο 44, χορηγείται έγγραφη άδεια διαμονής.

(2) Η άδεια διαμονής έχει διάρκεια ισχύος ίση με τη διάρκεια της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Όπου η τελευταία υπερβαίνει το ένα έτος, η ισχύς της άδειας διαμονής ορίζεται σε ένα έτος, με δυνατότητα ανανέωσης.

(3) Στα μέλη οικογένειας, τα οποία δεν έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους, χορηγείται έγγραφο διαμονής της ίδιας ισχύος με αυτό που χορηγείται στον υπήκοο κράτους μέλους από τον οποίο εξαρτώνται.

Διατυπώσεις χορήγησης άδειας ή εγγράφου διαμονής.

48.- (1) Οι διατάξεις των εδαφίων (1) και (2) του άρθρου 38 εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, στις περιπτώσεις που ρυθμίζονται με το παρόν Μέρος σχετικά με τις διατυπώσεις χορήγησης της άδειας ή του εγγράφου διαμονής.

(2) Για τη χορήγηση της άδειας ή του εγγράφου διαμονής, απαιτούνται τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

- (α) Το ισχύον διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας, βάσει του οποίου ο ενδιαφερόμενος εισήλθε στη Δημοκρατία·
- (β) βεβαίωση αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος στη Δημοκρατία, ότι ο ενδιαφερόμενος είναι εγγεγραμμένος σε αυτό, προκειμένου να παρακολουθήσει, κατά κύρια απασχόληση, κύκλο επαγγελματικής εκπαίδευσης·
- (γ) υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου ή οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό στοιχείο ότι διαθέτει επαρκείς πόρους, ώστε τόσο ο ίδιος όσο και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 44, να μην επιβαρύνουν, κατά τη διάρκεια της διαμονής τους, το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας της Δημοκρατίας και ότι διαθέτουν ασφάλιση υγείας, η οποία να καλύπτει το σύνολο των κινδύνων στη Δημοκρατία·
- (δ) το πιστοποιητικό υγείας που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (iii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) του άρθρου 8·
- (ε) από τα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου του δικαιώματος διαμονής, απαιτούνται, κατ' αναλογία, τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 8.

Διάρκεια
δικαιώματος
διαμονής.

49. Το δικαίωμα διαμονής υφίσταται για όσο διάστημα οι δικαιούχοι εξακολουθούν να πληρούν τους όρους που προβλέπουν οι παράγραφοι (β) και (γ) του εδαφίου (2) του άρθρου 48, και περιορίζεται στη διάρκεια του παρακολουθούμενου κύκλου επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Τέλη άδειας και
εγγράφων
διαμονής.

50. Για την έκδοση και την ανανέωση της άδειας και των εγγράφων διαμονής που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 12.

- Υποτροφίες. 51. Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους δεν θεμελιώνουν δικαίωμα χορήγησης από τη Δημοκρατία οποιασδήποτε υποτροφίας σπουδών για σπουδαστές που είναι κάτοχοι του δικαιώματος διαμονής.
- Αδικήματα και ποινές. 52. Πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται το παρόν Μέρος, που παραμένει στο έδαφος της Δημοκρατίας μετά την παρέλευση τριών μηνών από την είσοδό του στη Δημοκρατία χωρίς να υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προς έκδοση άδειας διαμονής ή μετά τη λήξη ή τερματισμό της χορηγηθείσης σ' αυτό δυνάμει των άρθρων 47 και 48 άδειας διαμονής, είναι ένοχο αδικήματος, τιμωρούμενο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες λίρες.
- Παρέκκλιση. 53. Ο Υπουργός δύναται σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους VIII να αποφασίσει την παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους αν, κατά την εύλογη κρίση του, το επιβάλλουν λόγοι δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

ΜΕΡΟΣ VII

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΥΠΗΚΟΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΥΤΟ ΒΑΣΕΙ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

- Δικαίωμα διαμονής. 54.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους, δικαίωμα διαμονής στη Δημοκρατία έχει κάθε υπήκοος κράτους μέλους, ο οποίος δεν έχει αυτό το δικαίωμα βάσει άλλων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου.
- (2) Δικαίωμα να εγκατασταθούν στη Δημοκρατία με τον κάτοχο του δικαιώματος διαμονής έχουν, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια τους, τα ακόλουθα πρόσωπα:
- (α) Ο/η σύζυγος και οι εξαρτώμενοι από αυτόν/αυτήν κατιόντες τους.
 - (β) οι εξαρτώμενοι ανιόντες του/της και του/της συζύγου του.

- Δικαίωμα
μισθωτής ή μη
μισθωτής
δραστηριότητας
σε μέλη
οικογένειας.
55. Τα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (2) του άρθρου 54, έχουν το δικαίωμα να αναλαμβάνουν οποιαδήποτε μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα στη Δημοκρατία, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τα μέλη της οικογένειας των εργαζομένων υπηκόων των κρατών μελών.
- Είσοδος-έξοδος.
56. Για την είσοδο στη Δημοκρατία και την έξοδο από αυτήν των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 54 εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6.
- Άδεια διαμονής.
57. Οι διατάξεις του άρθρου 37 σχετικά με την άδεια διαμονής έχουν εφαρμογή, κατ' αναλογία, και για τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 54.
- Διατυπώσεις
χορήγησης
άδειας ή
εγγράφου
διαμονής.
- 58.-(1) Οι διατάξεις των εδαφίων (1) και (2) του άρθρου 38, σχετικά με τις διατυπώσεις χορήγησης άδειας ή εγγράφου διαμονής έχουν εφαρμογή, κατ' αναλογία, και για τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 54.
- (2) Για τη χορήγηση της άδειας ή του εγγράφου διαμονής απαιτούνται τα ακόλουθα δικαιολογητικά:
- (α) Το ισχύον διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας, βάσει του οποίου ο ενδιαφερόμενος εισήλθε στη Δημοκρατία.
 - (β) αποδεικτικά στοιχεία ότι τόσο ο ίδιος όσο και τα μέλη της οικογένειάς του, διαθέτουν ασφάλιση υγείας που να καλύπτει το σύνολο των κινδύνων στη Δημοκρατία, καθώς και επαρκείς πόρους ώστε να μην επιβαρύνουν, κατά τη διάρκεια της διαμονής τους, το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας της Δημοκρατίας.
 - (γ) το πιστοποιητικό υγείας που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (iii) της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) του άρθρου 8.

(δ) από τα μέλη της οικογένειας του δικαιούχου του δικαιώματος διαμονής, απαιτούνται, κατ' αναλογία, τα έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο (β) του εδαφίου (3) του άρθρου 8.

Διάρκεια
δικαιώματος
διαμονής.

59. Το δικαίωμα διαμονής υφίσταται για όσο διάστημα οι δικαιούχοι εξακολουθούν να πληρούν τους όρους που προβλέπει η παράγραφος (β) του εδαφίου (2) του άρθρου 58.

Τέλη άδειας και
εγγράφων
διαμονής.

60. Για την έκδοση και την ανανέωση της άδειας και των εγγράφων διαμονής που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους, εφαρμόζονται, κατ' αναλογία, τα τέλη που προβλέπονται στο άρθρο 12.

Δευτερεύουσα
κατοικία.

61. Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους δεν επηρεάζουν τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις σχετικά με την απόκτηση δευτερεύουσας κατοικίας.

Αδικήματα και
ποινές.

62. Πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται το παρόν Μέρος, που παραμένει στο έδαφος της Δημοκρατίας μετά την παρέλευση τριών μηνών από την είσοδό του στη Δημοκρατία χωρίς να υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προς έκδοση άδειας διαμονής ή μετά τη λήξη ή τερματισμό της χορηγηθείσης σ' αυτό δυνάμει των άρθρων 57 και 58 άδειας διαμονής, είναι ένοχο αδικήματος, τιμωρούμενο με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες λίρες.

Παρέκκλιση.

63. Ο Υπουργός δύναται σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους VIII να αποφασίσει την παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους αν, κατά την εύλογη κρίση του, το επιβάλλουν λόγοι δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ

Παρεκκλίσεις για λόγους δημόσιας τάξης, ασφάλειας και υγείας.

64.- (1) Ο Υπουργός δύναται, αν εύλογα το επιβάλλουν λόγοι δημόσιας τάξης, ασφαλείας ή υγείας, να αρνηθεί την είσοδο στη Δημοκρατία, τη χορήγηση ή την ανανέωση της άδειας διαμονής ή/και να απελάσει από τη Δημοκρατία τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο παρών Νόμος.

(2) Δεν δύναται να γίνει επίκληση των λόγων του εδαφίου (1) για την εξυπηρέτηση οικονομικών σκοπών.

Προθεσμία για πρώτη άδεια διαμονής.

65. Η απόφαση για την χορήγηση ή την άρνηση χορήγησης της πρώτης άδειας διαμονής λαμβάνεται, το ταχύτερο δυνατό, το αργότερο εντός έξι μηνών από την υποβολή της αίτησης. Στον ενδιαφερόμενο επιτρέπεται να παραμείνει προσωρινά στη Δημοκρατία, μέχρι να αποφασισθεί η χορήγηση ή η άρνηση χορήγησης της άδειας διαμονής.

Προϋποθέσεις εφαρμογής παρεκκλίσεων για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

66.- (1) Τα μέτρα που λαμβάνονται για λόγους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας, πρέπει να βασίζονται αποκλειστικά στην προσωπική συμπεριφορά του ατόμου στο οποίο αναφέρονται.

(2) (α) Η αρμόδια αρχή δύναται, εφόσον θεωρηθεί απαραίτητο, να ζητήσει από το κράτος καταγωγής του ενδιαφερομένου και, ενδεχομένως, από άλλα κράτη μέλη, πληροφορίες για το ποινικό του μητρώο. Η ενημέρωση αυτή δεν δύναται να λάβει συστηματικό χαρακτήρα.

(β) Όταν γίνονται παρόμοιες αιτήσεις από άλλα κράτη μέλη, η απάντηση των Αρχών της Δημοκρατίας πρέπει να δίδεται εντός δύο μηνών.

(3) Προηγούμενες ποινικές καταδίκες δεν συνιστούν από μόνες τους λόγο λήψης τέτοιων μέτρων.

(4) Η λήξη ισχύος της ταυτότητας ή του διαβατηρίου που χρησιμοποίησε ο ενδιαφερόμενος για την είσοδό του στη Δημοκρατία και για την έκδοση της άδειας διαμονής, δεν δύναται να αποτελέσει λόγο απέλασής του από τη Δημοκρατία.

(5) Η επάνοδος στη Δημοκρατία επιτρέπεται χωρίς διατυπώσεις στα πρόσωπα των οποίων η ταυτότητα ή το διαβατήριο εκδόθηκαν από τη Δημοκρατία, ανεξάρτητα από το εάν τα εν λόγω έγγραφα έχουν λήξει ή εάν η ιθαγένεια των εν λόγω προσώπων αμφισβητείται.

Προϋποθέσεις εφαρμογής περιορισμών για λόγους δημόσιας υγείας.
Δεύτερο Παράρτημα.

67.-(1) Οι ασθένειες ή αναπηρίες, οι οποίες δύναται να δικαιολογήσουν άρνηση εισόδου στη Δημοκρατία ή άρνηση χορήγησης της πρώτης άδειας διαμονής, καθορίζονται στο Δεύτερο Παράρτημα του παρόντος Νόμου.

(2) Ασθένειες ή αναπηρίες που παρουσιάζονται μετά τη χορήγηση της πρώτης άδειας διαμονής, δεν δικαιολογούν άρνηση ανανέωσης της άδειας διαμονής ή την απέλαση από τη Δημοκρατία.

Γνωστοποίηση αρνητικής απόφασης και προθεσμίας για εγκατάλειψη της Δημοκρατίας.

68.-(1) Η απόφαση για άρνηση χορήγησης ή ανανέωσης της άδειας διαμονής ή η απόφαση απέλασης από τη Δημοκρατία, η οποία γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο, ορίζει την προθεσμία εντός της οποίας τάσσεται να εγκατάλειψει τη Δημοκρατία.

(2) Η προθεσμία αυτή, εκτός από περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης, δεν δύναται να είναι μικρότερη των δεκαπέντε ημερών στην περίπτωση που δεν έχει χορηγηθεί ακόμη άδεια διαμονής, και ενός μήνα στις άλλες περιπτώσεις.

- Γνωστοποίηση λόγων για αρνητική απόφαση. 69. Οι λόγοι δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας, στους οποίους βασίζεται η απόφαση που τον αφορά, γνωστοποιούνται στον ενδιαφερόμενο, εκτός αν λόγοι ασφάλειας της Δημοκρατίας δεν το επιτρέπουν.
- Προσφυγή. 70. Η απόφαση άρνησης εισόδου, άρνησης χορήγησης ή ανανέωσης της άδειας διαμονής ή απέλασης από τη Δημοκρατία, υπόκειται στο ένδικο μέσο της προσφυγής.
- Ειδική διαδικασία. 71.-(1) Η απόφαση άρνησης ανανέωσης της άδειας διαμονής ή απέλασης από τη Δημοκρατία του κατόχου άδειας διαμονής λαμβάνεται, εκτός επείγουσών περιπτώσεων, από την αρμόδια αρχή με τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργού. Ο ενδιαφερόμενος δύναται να εμφανισθεί αυτοπροσώπως ή με αντιπρόσωπο ενώπιον του Υπουργού και να ακουστεί ως προς τους λόγους για την ανανέωση της άδειας διαμονής ή τη μη απέλασή του από τη Δημοκρατία:
- Νοείται ότι σε περίπτωση που ο Υπουργός εξουσιοδοτεί οποιοδήποτε πρόσωπο για να δώσει τη γνώμη του σύμφωνα με τις πιο πάνω διατάξεις, το πρόσωπο αυτό δεν δύναται να είναι το ίδιο με αυτό που είχε αρμοδιότητα να λάβει την απόφαση άρνησης ανανέωσης της άδειας διαμονής ή απέλασης του ενδιαφερομένου από τη Δημοκρατία.
- (2) Η απόφαση άρνησης χορήγησης της πρώτης άδειας διαμονής, καθώς και η απόφαση απέλασης πριν από την έκδοση της εν λόγω άδειας υποβάλλονται προς εξέταση, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, στον Υπουργό. Ο ενδιαφερόμενος δύναται να παραστεί αυτοπροσώπως ή με αντιπρόσωπο ενώπιον του Υπουργού και να ακουστεί, εκτός αν λόγοι εθνικής ασφάλειας δεν το επιτρέπουν.

ΜΕΡΟΣ ΙΧ – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Έκδοση
Κανονισμών.

72.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να εκδίδει Κανονισμούς, που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σε σχέση με οποιοδήποτε θέμα το οποίο χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού και γενικά για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(2) Οι κατά τον παρόντα Νόμοι εκδιδόμενοι Κανονισμοί κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων, η οποία έχει εξουσία προς έγκριση ή απόρριψή τους μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την κατάθεσή τους. Αν η Βουλή των Αντιπροσώπων εγκρίνει τους Κανονισμούς ή η προθεσμία των εξήντα ημερών παρέλθει άπρακτη, οι Κανονισμοί δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και τίθενται σε ισχύ από την ημέρα της δημοσίευσής τους.

Έναρξη της
ισχύος του
παρόντος Νόμου.

73. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία προσχώρησης της Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΡΩΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 7(1))

Κείμενο της μνείας που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 7:

«Η παρούσα άδεια εκδίδεται κατ' εφαρμογή του κανονισμού του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 της 15ης Οκτωβρίου 1968 και των διατάξεων που θεσπίσθηκαν εις εκτέλεση της οδηγίας του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού, ο κάτοχος της παρούσης άδειας έχει το δικαίωμα να αναλαμβάνει και να ασκεί μισθωτές δραστηριότητες στην Κυπριακή επικράτεια με τις ίδιες προϋποθέσεις όπως και οι Κύπριοι εργαζόμενοι»

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρα 8 (2)(α)(iii) και 67(1))

A. Ασθένειες που δύνανται να θέσουν σε κίνδυνο την δημοσία υγεία:

- (1) Ασθένειες που υπόκεινται σε καραντίνα που αναφέρονται στους Διεθνείς Υγειονομικούς Κανονισμούς, αριθ. 2 της 25ης Ιουλίου 1969, όπως τροποποιήθηκαν από την 26η Παγκόσμια Σύνοδο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας το 1973 και τέθηκαν σε ισχύ από την 1.1.1974·
- (2) Φυματίωση του αναπνευστικού συστήματος, ενεργή ή μη εξελικτική τάση·
- (3) Σύφιλη·
- (4) Άλλες μεταδοτικές λοιμώδεις ή παρασιτικές ασθένειες, εφόσον αποτελούν στη Δημοκρατία αντικείμενο προστατευτικών διατάξεων έναντι των ημεδαπών.

B. Ασθένειες και αναπηρίες που δύνανται να θέσουν σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια ασφάλεια:

- (1) Τοξικομανία·
- (2) Βαριές ψυχοπνευματικές διαταραχές, έκδηλες καταστάσεις ψύχωσης με υπερκινητικότητα, παραλήρημα, παραισθήσεις ή σύγχυση.